

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

De sermone domini in monte. Mathei. v. Luce. vi. Capitulum. XXI

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

zab alijs divulgaret miraculū sciētes quō factū fuerat. Et crediderūt eum discipuli eius. Finito p̄uicio dñs vocauit Iohannē seorsum dicens: Dimitte hanc vxorē tuā z sequere me: qz ad altiora te perducā. Qui secutus est. In hoc ḡ qz inter fuit nuptijs dñs: dedit intelligi qz longe dignius est spūale matrimonio q̄ carnale. **R**ecessit ḡ idē dñs Iesus volēs ad salutē hoīm deinceps publice z palā intrudere. Prius ar̄ voluit reducere matrē ad domū suā. **T**alē em̄ dominā tales societarē licebat habere. **A**ccipit ḡ eā z Iohannēz alios discipulos: z iuerūt in capharnaū. p̄ nazareth z post aliq̄s dies nazareth. **C**ōspice ergo quō vadunt p̄ viā mater et filius. **H**umilr z pedestre vadunt s̄ multū amāter: **D** q̄les duo s̄ illi? Nunq̄ tales in terra visi s̄. **C**ōspice etiā discipulos reuerētē seq̄ntes z auscultātes verba dñi. **N**on em̄ erat ociosus: s̄ semp aliqd boni dicebat z faciebat. **N**on poterat in tali comitatu rediū comitantibus generari.

De sermone dñi in monte. **Matth. v. Lu. vi. Ca. XXI**

Convocatis dñs Iesus discipulis suis seorsum a turribus ascendit cū eis in montē thabor. p̄ nazareth ad duo miliaria: vt eos imbueret eloquijs suis. **D**ecebat ei vt prius eos instrueret: z specialr̄ eos q̄s sup̄ alios institurus erat magistros et duces. **T**unc ḡ de multis instruxit: et ille sermo pulcherrim⁹ fuit z copiosus: nec mirū quē os dñi cōpilauit. **D**ocuit ar̄ eos d̄ bitu dimib⁹: de orōne

de ieiunijs z elemosina: alijsq; pluribus ad virtutes p̄tinētib⁹: q̄ ipse poteris reperire. **R**egas em̄ diligēter z sepe z cōmenda memo: te que ibi dicunt: qz sunt spūalissima: que nunc nō p̄sequor: qz nimis esset lōgū: nec expositiōes sp̄ vident in meditationē cadere. **H**oc ḡ hic tangere sufficiat qz dñs in huius sermonis initio a paup̄tate incepit: dans intelligere: qz paup̄ras est tot⁹ sp̄ ritualis edificij fundamentū p̄nariū. **N**on ei p̄t expedire sequi paup̄tate spiritalē: q̄ oneratus ē tp̄alibus reb⁹. **U**n̄ dicit **Greg⁹**. **U**n̄ pauperes zc. **C**ōspice ḡ z p̄sidera dñm Iesum humilr̄ sedentē in terra sup̄ p̄llo mōte: z discipulos circa eum. **Q**uō stat inter eos sic vnus ex eis: z quō affectuose: benigne: pulchre: z efficaciter loquit̄ cū eis: ad actus p̄dicos virtutū eos instrūcēs. **R**espice z discipulos quō reuerētē humilr̄ ac tota mentis affectuositate aspiciūt in eū: z auscultāt illa v̄ba mirifica eadē memoriē cōmendarē: z iocūditare maḡ fruūt̄ tā in v̄b̄ q̄s ī aspectu. **I**n hac p̄sideratōe iocunderis tu: z aspiciēdo ac si cū videres loq̄ntē: z app̄ximādo eis forte vocatus fuens: z oim̄ orādo ibidē: et vt dñs tibi dabit. **C**ōpleto aut̄ sermone p̄spice ip̄m dñm Iesum vna cū discipulis ip̄is descendentē de mōte: z cū eis familiarit̄ loquentē etiā cūdo p̄ viā. **E**t quō ille simpliciū cētus gradati sequit̄ nō curiose ordinatis: s̄ sicut pulli post gallinā: z qlibz vt meli⁹ audiat eidē magis app̄ximat: z quō turbe illi affectuoso currit̄ aio: z infirmos suos eidē sanādos offerūt. **I**p̄e vero sanabit oēs. **D**ic p̄t interponi ql̄

ter dixit matri q̄ ammō oportebat
eū esse sine ip̄a ad pluriū salutē: q̄
volebat intēdere p̄dicatōibz alijs
que p̄ te meditare poteris.

De seruo Centurionis et
filio reguli liberatis a dño.
Matthēi. viij. Luce. vij. Jo.
bannis. iij. **Ca. XXII**

Capharnaū erat q̄dē Centu-
rio. i. centū militū dñs: qui
seruū habebat infirmū. Mi-
sit q̄ fide plenus ad dñm Jesum vt
eū sanaret. Dum ilr̄ at dñs r̄ndit.
Ego veniā z curabo. Qd̄ cū sciuit
Centurio remisit ad eū dicens. Dñe
nō sum dignus vt intres sub rectū
meū: s; tñ̄ dic̄ h̄bo z sanabit̄ puer
meus. Jesus at̄ cōmendās fidē ei⁹
nō iuit vltērius: s; seruū a lāguore
curauit. Cum at̄ in eadē ciuitate es-
set: q̄dā re-ulus. i. paruus receiuit
p̄sonalitā. Jesū rogās eū vt veni-
ret ad domū suā: z sanaret filiū su-
um infirmū. At dñs Jesus ire no-
luit: filiū tñ̄ sanauit. In his at̄ p̄si-
dera meritū fidei p̄ Centurionē z
humilitatē dñi volētis ire ad seruū
z refugietis reguli pompā. Cōside-
ra q̄ nos nō debemus acceptare p̄-
sonas. Plus em̄ honorat dñs h̄ic
seruū militis: q̄ filiū regis: sic z nos
debemus nō ad oculū seruire: nec
fm̄ exigentiā exterioris pompe: s;
fm̄ necessitatē vel bonitatē eius q̄
seruitio indigerit: vt nō ex cōpla-
centia: s; ex charitate seruiamus.

De paralitico liberato a
domino misso per tectum.
Marci. ij. **Ca. XXIII**

In ciuitate predicta: Ca-
pharnaum: cum domi-
nus doceret in quadam
domo: z essent ibi q̄gregari p̄bri:
sei z legis doctores ex oi castello iu-
deez h̄lrm̄ z galilee yener̄t q̄dā vo-
lentes ingredi domū cū paralitico
qui portabāt vt a dño sanaretur.
Lūq; p̄pter mltitudinē nō possent
intrare domū ascendit sup̄ tectū
domus z inde intromisit eū: z po-
suit eū ante Jesum. Dñs at̄ Je-
sus vidēs fidē illoz dixit. Dimitti-
tur tibi pctā tua. J̄pi aut̄ z legis do-
ctores obseruabāt eū: ex malicia z
intra se dicebāt eū blaphemasse: qz
solus ds̄ p̄ pctā dimitteret: z ip̄e b̄
sibi attribuebat quem pup̄. hoiem
esse credobāt. At ergo benignus z
humilis dñs scrutans corda z re-
nes deus. Quid cogitatis mala i
cordibz vestris? Et addidit. Ut scia-
tis quia filius hominis habet po-
testatē in terra dimittere peccata.
Paralitico ait. Surge z ambula.
Iste autē liberatus surrexit: z om-
nes cos stupor inuasit. P̄icipotes
p̄siderare plura bona z pulcra do-
cumenta. Primum: quia ex hoc fuit
victa cecitas in deorum. Nam ma-
nifeste cognoscere potuerūt domi-
num Jesum esse deum: qui dimit-
tebat peccata. Secundū: quia pro-
pter peccata veniunt infirmitates.
Et etiā hac solutione peccatorū
aliquando contingit liberatio cor-
porum: vt patet de curato apud pi-
scinam: cui dicitur a domino: ne
amplius peccet ne aliquid sibi de-
terius contingat. Tertium consi-
dera: q̄ magnū sit meritū fidei. nā
alteri⁹ fides alteri p̄dest: sic sup̄ p̄-
time habuisti i seruo Centurionis: sic